

עלון מספר 133

יושב אוהלים

לומדים לחיות תורה

בס"ד

בנין

עדי עד

-בראשית תשפ"ז-

לקבלת העלון ותכנים נוספים למייל:

4663MR@GMAIL.COM

האותות למועדים, לימים ולשנים, וכל מה שנמצא תחת הזמן יש בו צער.

כל דבר שתלוי בזמן יש לו צער, וכל העליונים שהם למעלה מן הזמן, ואין הזמן שולט בהם, אין בהם שום צער. זאת הסיבה שנאמר "יהי מארת" חסר, כי כל הדברים שתחת השמש יש להם מארת וצער כי הזמן מבלה הכל.

אז, הזמן הוא סיבת הצער, כי כל מה שנמצא תחת שליטתו מלווה בחסרון, והנצח, כלומר, חוסר התלות בזמן הוא הפתרון לכל הצרות. אבל, איך אנחנו שחיים כאן בעולם החומר, תחת המאורות, או המארת, יכולים להגיע לדרגת העליונים? להגיע למצב שחיים בלי תלות בזמן?

בהמשך הפרשה, ביום השישי לבריאה, אומר הפסוק: "וְכָל שֵׁיטַת הַשָּׁמַיִם טָרָם יְהוָה בְּאֶרֶץ וְכָל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרָם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לְעֹבֵד אֶת-הָאָדָמָה" ומסביר רש"י שגם לאחר שנגמרה בריאת העולם, קודם שנברא אדם, עדיין לא צמחו הצמחים אלא היו על פתח הקרקע מיום הבראם ועד יום שישי בו האדם נברא, כי ה' לא הוריד גשם עד שהאדם יראה את טובת הגשמים ויתפלל עליהם, ורק לאחר שהתפלל אדם הראשון, ירדו הגשמים וצמחו הצמחים.

הכוח שמניע את גלגלי העולם, מה שגורם לכל המערכת המדהימה שמסביבנו לעבוד זאת התפילה. שואל השפתי חיים – הרב חיים פרידלנדר זצוק"ל: למה ה' לא הצמיח את הצמחים בלי שהאדם יתפלל על כך? הרי הקב"ה לא מוגבל חלילה לשום דבר, הוא לא תלוי בתפילת האדם, או בכל גורם אחר כדי להביא את עולמו לשלמות. אז למה הוא חיכה?

ומסביר הרב פרידלנדר שהקב"ה מחכה לתפילה שלנו, הוא רוצה שהאדם, מתוך המוגבלות שלו תחת הזמן והגשמיות יחבר את כל מעשיו בעוה"ז למקור הברכה. התפילה היא ההתקשרות של הזמן שאנחנו חיים עם הנצח. כשאנחנו מתפללים אנחנו מושכים ברכה מעולם העליונים שלא נמצאים תחת מגבלת הזמן, אל תוך העולם הזמני שלנו, ומחברים את הנצח לחיינו.

לא מזמן ציינו בארה"ב 25 שנה למתקפת הטרור שגרמה לנפילתם של מגדלי התאומים, ולמותם ופציעתם של אלפי אנשים. כשנבנו בנייני התאומים, כשלושים שנה לפני אותו פיגוע, הם היו הבניינים הגבוהים בעולם, בחלופ השנים נבנו בניינים גבוהים מהם, ובזמן קריסתם, הם ניצבו רק במקום הרביעי ברשימת המבנים הגבוהים ביותר.

אבל, גם הבנין שהיה הגבוה ביותר בזמנו, היה גבוה מהתאומים בעשרות מטרים בודדים. בעוד שתשע שנים לאחר קריסתם, נחנך בנין הבורג' חליפה בדובאי, שגובהו כמעט כפול מגובהם של התאומים, כ-828 מטר גובה על פני 163 קומות.

כדי להבין את גודלו העצום של הבנין, בואו נדמיין יונה שמגיעה לשם כל יום ומכניסה גרגיר חיטה לתוך המבנה. כמה זמן יקח לה להשלים את המשימה ולמלא את כולו בגרגירי חיטה? נצח? לא. בסוף היא תצליח. ומה אם היא לא תכניס גרגיר פעם ביום, אלא פעם בשנה? גם אז זה לא יהיה נצח, כי גם אז, אם משמים יאריכו לה את ימיה, היא בסוף תצליח. ליתר דיוק, לאחר כ-63 מיליארד שנה היא תצליח.

מבריאת העולם, שמסופרת בפרשתנו, ועד לימינו אנו עברו בדיוק 5,787 שנה ועוד בערך חודש. הזמן הזה כבר נדמה כנצח, את המספר 63,000,000,000 בכלל אי אפשר להעריך בשנים. אבל הוא לא נצח.

נצח זאת מציאות שבלתי אפשרי עבורנו להבין, אבל נצח זה הפתרון, וזאת ההבטחה לכל מי שהולך בדרך ה', ולכל מי שדבק בו.

למה זה הפתרון?

ביום הרביעי בבריאה בורא הקב"ה את המאורות, את השמש להאיר ביום ואת הירח ללילה. וכמו שכתוב בלשון התורה: "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהי מָאֵרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וְלַיָּמִים וּשְׁנָיִם"

ומעניין שבתחילת בריאתם של המאורות הם מוזכרים בכתיב חסר – מארת. ומסביר על זה הכלי יקר לפי פירוש רש"י שזה מלשון מארה - קללה. והכוונה בזה היא שהמאורות הם סיבת הזמן, כמו שהתורה אמרה שהם

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת יעקב זאב בן צבי ז"ל

העלון השבוע
הוקדש:

לעילוי נשמת:

בנימין בן שמעון ז"ל, שרה בת אנשל ז"ל אסתר
הינדא בת יהודה לייב ז"ל, אליהו בן ישראל ז"ל,
צביה בת ישראל ז"ל, ברוך ברכני בן רחל ז"ל.

לרפואת:

בן-ציון בן דבורה,
אברהם צבי בן שרה,
בנימין בן אלישבע.

בא גם אתה להיות שותף בהפצת
העלון ותזכה את יקירך:
4663MR@GMAIL.COM

המשך המאמר - נוגעים בנצח

אבל, ממשיך השפתי חיים, בסופו של דבר התפילה היא צרכי השעה. היא אמנם מחברת וממשיכה את השפעה הנצחית אל תוך חיי השעה, אבל יש גם דרגה גבוהה יותר, יש דרך להתעלות ממש אל הנצח, ולא רק למשוך השפעה ממנו.

התורה היא הנצח, כל מי שעוסק בתורה, לומד את התורה, מקיים את מצוות התורה, בזמן שהוא עוסק בהם הוא נמצא בנצח. כמה שאנחנו דבקים יותר בה', כמה אנחנו דבקים יותר בנצח. כל מצוה שאנחנו מקיימים, כל לימוד נוסף בתורה שאנחנו לומדים, אנחנו מתקרבים יותר לה', אנחנו יותר ויותר דבקים בו, וככה דבקים יותר בנצח, חיים את הנצח – כאן בעולם הזה.

התורה, שאותה אנחנו מתחילים שוב עכשיו בספר בראשית, עם חמשת חומשי התורה ושאר חלקי הנ"ך שמשלימים את התורה שבכתב, יחד עם המשניות, הגמרא וכל התורה שבע"פ, עם כל ספרי ההלכה, הראשונים והאחרונים, מעבר למה שהם נותנים לנו את הכלים לחיות בעולם בדרך נאותה. יותר ממה שהם מלמדים אותנו מה אסור ומה מותר.

ואפילו יותר ממה שהם מלמדים אותנו מה ה' רוצה מאיתנו בעולם, הם מקשרים אותנו אליו, ומחברים אותנו לעולם הנצח, שבו אין שום צער ומחסור. וכשרבי נחוניא בן הקנה אמר במסכת אבות שכל המקבל עליו עול תורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ, הוא לא אמר זאת בתור סגולה, אלא בתור מציאות, כי מי שמתחבר לנצח, לא סובל מייסורי הזמן.

גם עם המשל של היונה והחיטים בבורג' חליפה, קשה להבין את מושג הנצח, את המציאות של חיים מעל הזמן. אבל, אומר הרב פרידלנדר, שזאת היא משימתנו בעולם, ושתי הדרכים להיות קרובים לחיי נצח הן התורה והתפילה. התפילה שממשיכה את חיי הנצח לתוך חיי העוה"ז, והתורה שמרוממת אותנו לתוך עולם הנצח.

שמור על קשר

יושב אוהלים
לומדים לחיות תורה

להזמנת שיחות וקבלת תכנים נוספים:

מייל: 4663MR@GMAIL.COM

קו התוכן: 0733-578-562

שלוחה 1 - שיחות
שלוחה 2 - מסד קצר
שלוחה 9 - השארת הודעה

חפשו את הרב מנחם ריביץ גם ב:

על מנת לוודא שאתה לא מפספס כלום,
מומלץ להירשם לרשימת התפוצה.

שמור אצלך

החיים בעולם הזה חולפים.
החיבור לה' הופך את הרגע
לחלק מהנצח.

כחוט השני
ספר בראשית כמדריך לתפילה

לגלות את כוח התפילה, להבין למה העולם זקוק
לתפילותינו, וללמוד איך באמת מתפללים.

חיי נצח

שיחה מעשית וסוחפת
עם המתכון להפיכת כל רגע לנצח.

מייל: 4663MR@GMAIL.COM

להזמנת השיחות: טלפון: 052-7134663